

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 36. Aliæ S. Leonis Epistolæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. carnationem utriusque Naturæ fuisse,
A. C. 449. quam post Incarnationem in eodem unam
tantum agnoscere. Non omissitas, Eutychem ad Retractionem hujus Erroris
bortari. Si Deo Gratiam dante, conver-
tatur; si sequatur Conversio, Hominem
indulgentissime babere poteris, nunquam
enim Fides utilius defenditur, quam illi
Error ab ipsis suis Sectatoribus condemna-
tur. Hæc est celeberrima S. Leonis ad
Flavianum Epistola, ad id destinata, ut in
Concilio, tanquam de Fide Ecclesiæ Ro-
manæ Testimonium, recitaretur.

§. XXXVI.

Aliæ S. Leonis Epistolæ.

Ep. 25. al. II. Sanctus Leo, ad Julianum, Episcopum
Coanum, suum Constantinopoli Lega-
tum, scribens, eandem Doctrinam expli-
cat, ut haberet, quo veritatem contra Hæ-
reticos defenderet, & se Flaviano jungs-
ret. Co, seu Coos, parva Insula est haud
procul Gnide, quæ hodie Lango, seu Stan-
ebio dicitur. In hac Epistola dicit Papa,
Eutychem Catholicos Nestorianismi ac-
cusare, at vero ab Hæresi ejus, cum ve-
ritatem Incarnationis negaret, Bona om-
nia, quæ ex isto Mysterio sequuntur, &
Christianorum Spem omnem tolli. Ergo
eredendum est, Verbum non esse mutatum
in Carnem, aut in animam, cum Divini-
tas immutabilis sit; rursus Carnem non
fuisse

fuisse mutatam in Verbum ; nec impossibile videatur, ut Verbum cum Carne, & A. C. 449.

nima unum Iesum Christum constituant, c. 8.

cum in quolibet Homine Caro, & Anima,

quae diversissimæ sunt Naturæ, unam Personam efficiant. (*) Quando Eutyches dixit,

duas fuisse ante Incarnationem Naturas, crediderit, necesse est, Animam Salvatoris in

Cælo extitisse, antequam Verbo uniretur in

Sinu Virginis, quod contra Catholicam Fi-

H h 5 dem

(*) In illa Epistola, superius Numero XXXI. memorata, quæ Julii Papæ esse jactatur, dictum, in Iesu Christo unam Naturam esse admittendam, eo modo, quo Homo una Natura est, etiam si ex Corpore, & Anima, quæ diversæ Naturæ sunt, componatur. Ad hanc propositionem, ab incerto Auctore profectam, responderi potest, ante conjunctionem, Animam, & Corpus non esse perfecte diversæ Naturæ, quia nec anima existit, nec corpus, tanquam naturæ completa. Quomodo autem explicanda S. Leonis Verba, hic dicentis : Nec impossibile videatur, ut Verbum cum Carne, & Anima unum Iesum Christum constituant, cum in quolibet Homine Caro, & Anima quæ diversissimæ sunt Naturæ, unam Personam efficiant. Subtilis est Quæstio, & dubitare quis possit, an S. Leo affirmet, Carnem, & Animam à non in existentia, saltem in Essentia fuisse diversæ Naturæ ante conjunctionem ? & an post conjunctionem diversæ Naturæ permaneant ; sed hæc Theologi sunt, non Historici.

Sæculum V. dem pugnat, quippe non assumpsit Humanitatem, ante a creatam, sed assumendo crevit; in damnatam Origenis opinionem relahimur, si dicimus, animas vixisse, & operatas fuisse, antequam corporibus immittentur. Anima Iesu Christi ab anima nostra non diversitate Generis, sed sublimitate virtutis, distinguitur. Caro ejus desideria Spiritui contraria non producebat, nulla in Eo pugna, sed affectus Divinitati subjiciebantur.

S. Leo simul ad Imperatorem Theodosium Epistolam dedit; indicat nomina

Ep. 26. al. Legatorum, quos mittebat, qui vices suas in Concilio gererent, atque Spiritum Justitiae, & Lenitatis afferrent; & ut error condemnetur, inquit, cum dubitare nemo possit, quænam de Incarnatione sit Fides Catholica; venia Eutychi concedatur, si, quod in Libello, ad me misso, pollicitus est,

S. Leonis erroris eum serio pæniteat. Ad S. Pulchriam quoque scripsit; Zelum Fæminæ adversus omnes illius ævi Hæreticos

Epist. 27. al. 13. laudat; dum de Eutychie loquitur, commiseratione dignum putat, quod magis ignorantia, quam malitia errasse crederet, & emendationem speraret. Quod si, inquit, in errore perseveret, nemo Sententiam, ab Episcopis in eum latam, revocare

c. 3. poterit. Rationem reddit, cur ipius ad Concilium non proficiscatur, & primo adducit, Rem sine exemplo esse, deinde mise-

miserum Italiæ statum, in quo, si Roma Sæculum V. discederet, populum suum in luctum, A. C. 449. desperationi simillimum, conjecturus es-
set: Nempe, spectante ad Ruinam Impe-
rio, trepidabant Itali, tuncque omnium
animos implebat terror ingruentium
Hunnorum, qui anno post hæc tertio in
Italiā advenerunt.

S. Leo scripsit etiam ad Faustum, Mar- Ep. 28. at.
tinum, aliosque Abbates Constantinopo- 14.
litanos, qui Condemnationi Eutychis
subscriperant, ut iis ad fidem strenue de-
fendendam animos adderet; quid fide
Catholica credendum sit, se in epistola sua
ad Flavianum data docuisse monet, & ait:
*in illa Doctrinam nostram sufficienter ex-
posuisse puto, ut eam Praesulis vestri Mi-
nisterio recipiatis.* Tandem ad ipsum Ep. 29. at.
Concilium Ephesinum dedit epistolam; 15. Conc.
Imperatorem Concilium ideo convocasse Calc. p. 2.
agnoscit, ut error Judicio magis authen- c. 13.
tico seu pleniore aboleretur, (*) & suis Le-
gatis Potestatem tribuit, ut communi-
cum Concilio opera, quod Deo magis
gratum futurum esset, decernerent; nem-
pe ut ante omnia errorem damnarent,
deinde Eutychem, si retractaret, & dam-
naret

(*) Hic iterum elucet Sacræ Sedis Auctoritas.
Anonymous I, ad hos Numeros plurima in Fleuri
carpit, quæ cum sint minima, nolo Lectorem
a serie Narrationis abstrahere.

Sæculum V. naret Hæresin suam, restituerent. In
A.C. 449.

ad Flavianum citat; sunt autem epistola sex, omnes eadem die, Idibus Junii, Asterio, & Protogene Consulibus, id est, decima tertia Junii, anno 449. datæ. In alia, ad Imperatorem Theodosium data, excusat, quod ad Concilium ipse non vadat, sicut in epistola ad Pulcheriam, & addit: *Tam evidenter in hac Quæstione Fidei veritas patet, ut satius fuisset, nullum convocare Concilium; sane nulla penitus dubitandi causa supereſt.*

Post Ep. 33. epistola, rursus Eutychis errores, & ejus. Leon. Conc. Calc. part. I. c. 6. dem condemnationem explicat; *Hujus Judicij Acta,* inquit, *jam diu est, quod ad te miserim, ut Hominis Impietatem omnibus tuæ Jurisdictionis Episcopis notam facias, ne quis, Hæresin ejus ignorans, per litteras, aut alio modo cum ipso communicet.*

Ex his videmus, Flavianum a Papa novum Decretum non petere, sed id solum, ut suum in Patriarchatu Occidentis observetur. Nec sine causa timuit Flavianus, ne Eutyches ibi malæ causæ Patronos quæreret, quippe is S. Petro Chrysologo, Episcopo Ravennatensi, qui in urbe degebat ut plurimum Imperator Valentinianus, scripserat; verum acceptum a Viro Sancto responsum Eutychi minime favebat, cuius hoc erat initium.

§. XXXVII.